

Ordføveren: Jeg skal blot paa Udvalgets Begne bemærke, at sammes Fleertal ikke har kunnet gaae ind paa dette Forslag. Det bestemmer, at Opmaal ikke skal kunne betinges, naar Kornet leveres in natura; men Meningen er ventelig ogsaa den, at Opmaal ogsaa skal bortfalde, naar Tienden fastsættes ved Kjendelse. Forresten kunde det maaffee behøve nogen Forandring, hvis man overhovedet vil gaae ind paa dette Forslag, idet det har været underkastet Tvivl, om Opmaal skal finde Sted, naar Kornet leveres efter Kapitelstarten og ikke in natura. Det er Udvalget bekendt, at der har været en Mængde Tilfælde, hvor det er blevet forlangt, at der skulde betales aparte for dette Opmaal, hvorom der efter min Overbeviisning kun kan være Tale, naar det leveres in natura.

Andholm: Just det, som den ærede Ordfører sidst har anført, var en af de Grunde, som har bestemt mig til at stille nærværende Endringsforslag, at dette Opmaal skal bortfalde. Dette Opmaal er, som jeg troer af Alle er erkjendt, af en meget odios Character; det giver Anledning til mange Forviklinger, naar det skal ydes, det giver Anledning til Ubehageligheder, baade for Tiendetageren og for Tiendeyderen. Derfor mener jeg, naar det er konstateret, at det giver Anledning dertil, at det da vil være rigtigst, at lade et saadant Uvæsen høre op.

Ørsted: Jeg skal tillade mig at bemærke, at Aarsagen, hvorfor Forordningen af 10de Januar 1698 som iøvrigt vil, at Korn i Handel og Wandel skal leveres i løst Maal og at Topmaal skal affattes, dog har med Hensyn til Landgilde og Tiendekorn gjort en Undtagelse derfra, nemlig, at der skal betales Opmaal istedetfor det forrige Topmaal af $1\frac{1}{2}$ Fdkr. pr. Td. Korn, er den, at disse Ydelsee fkee kort efter Høsten, paa en Tid, da Kornet ikke let kan affættes, men maa henligge en Tidlang, hvori det svinder. Det er dette, der er Grunden til Opmaal ved Tiendekorns Ligning, og det har været underkastet mangfoldige Benytteligheder, saavel i det forrige danske Cancelli som i Rentekammeret, om hvorvidt dette Opmaal skulde gives ved Tiendeydelsen, forsaavidt den bestod i Korn in natura. Man er derved

kommen til det Resultat, at Forordningen af 10de Januar 1698 i denne Henseende ikke var forandret, og at der ogsaa var en virkelig naturlig Grund for dens Bestemmelse. Denne Grund er udviklet i Cancelli-Skrivelse af 1ste December 1827. Hvor Betalingen vel skal ydes i Penge, efter Kapitelstarten paa Korn, forekommer det mig ikke, at der kan være Spørgsmaal om noget Opmaal, da de Kornpriser, hvorpaa Kapitelstarten er grundet, ere de, som gives for Korn i Handel og Wandel; men det blev i sin Tid anseet som et Moment, med Hensyn til Spørgsmaalet, om hvorvidt Opmaal skulde gives, hvor Kornet ydedes i Skjæppen, at naar det, som Lovgivningen fortrinligvis vil, fkeer, at Betalingen skal erlægges i Genhold til Kapitelstarten, da kommer intet Opmaal i Betragtning, og deraf har man villet udlede, at Opmaal heller ikke kunde komme i Betragtning, med Hensyn til Kornets Ydelse i Skjæppen. Men denne Grund er ikke tilstrækkelig, og blev idetmindste ikke fundet afgjørende. Der kan vel ikke være stor Betænkelighed ved, om den nu foreslaaede Bestemmelse blev hævet, men den vilde dog indeholde en mærkelig Forskjel imod de Kjendelser, som hidtil i lang Tid have været assagte, og hvori det har været Reglen, at Opmaal skulde gives, hvoraf der let kan flyde Forviklinger, og det synes ogsaa at stille sig temmelig ffernt fra de Bestemmelser, som danne en Deel af det Lovforslag, der er under Forhandling, saa at der fra den Side ogsaa kan være Betænkeligheder.

Stampe: Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i, at dette Endringsfoeslag lider af nogle Mangler, eftersom der efter min Formening burde være udtalt i det, ikke blot, at Tiendetageren ikke er berettiget til at betinge sig Opmaal i Fremtiden, men ogsaa at Tiendecommissionen heller ikke skal være berettiget til at bestemme Opmaal i sine Kjendelser, eftersom det i en Cancelli-Skrivelse af 21de November er bestemt, at, om Opmaal end ikke er betinget eller tilstaaet, er Commissionen dog forpligtet til at udtale i sine Kjendelser, at Tienden er at forstaae med det i Forordningen af 1698 bestemte Opmaal, og efter min Erfaring er det almindeligt antaget, at Opmaal